

## Bálint-nap

**Szent Bálint** (Valentin, vagy Valentinus) a szerelmesek, a lelkibetegek és az epilepsziával élők védőszentje. Magyarországon e szentnek nem alakult ki jelentős egyházi kultusza. Az angolszász országokban Valentine (*Bálint*) napján (*február 14.*) tartott Valentine's Day (magyarul: *Bálint-nap*) ünnepe a 20. század végétől világszerte elterjedt világi "**szerelmes-ünnepként**". Az angolszász szokás Magyarországon az angol elnevezés magyarosított formájú átvételével, mint Valentin-nap vált ismertté és népszerűvé az 1990-es évektől kezdődően. Ezen az ünnepen a szerelmesek megajándékozzák szerelmüket, vagy szerelmes üzenettel kedveskednek neki. A Valentin-nap vallási eredete világszerte, így Magyarországon is elhomályosult.

Az ókorból eredő ünnepet a keresztények **február 14-én** ünneplik, ami pontosan egy nappal az ókori Római Birodalom kedvelt Lupercalia ünnepe előtti nap. A rómaiak az ünnepet *Lupercus* és *Faunus* istenekén kívül az ókori Rómát alapító legendás testvérpár, *Romulus* és *Remus* tiszteletére tartották meg. A pogány ünnep központjában az a **Lupercal nevű barlang** állt, ahol a monda szerint egy farkas a városalapító két fiúcskát szoptatta.

A keresztény szokás eredete, hogy **Szent Bálint**, Terni (akkori nevén *Interamna*) püspöke a **14. században** a jegyesek és fiatal házások védőszentjévé vált Angliában és Franciaországban. Ennek a szentről elterjedt egyik történet képezte az alapját. Eszerint mielőtt keresztény hite miatt *II. Claudius császár* idején kivégezték, Bálint a hite erejével a börtönőre vak leányának visszaadta a látását. Mielőtt – *a hagyomány szerint* – február 14-én kivégezték, búcsúüzenetet küldött a lánynak, amelyet így írt alá: „**A Te Bálintod.**” Ez a Bálint-napi üzenetküldés eredetének leggyakoribb magyarázata. A legenda szerint a püspök a szerelmeseket a keresztény szokások szerint megeskette egymással, köztük katonákat is, akiknek az akkori császári parancsok értelmében nem lett volna szabad házasságra lépni. A friss házaspárokat megajándékozta kertje virágaival. *A hagyomány úgy tartja, hogy ezek a házasságok jó csillag alatt születtek.* A vallásos, az egyházi liturgiában gyökerező eredete ennek az ünnepnek Jézusnak, mint égi vőlegénynek a megérkezése az égi esküvőre. A római-katolikus naptárnak (*Calendarium Romanum Generale*) az 1970-es évi reformjakor e szent és emléknapja az előírt egyházi liturgiából eltűnt, hogy helyet adjon a történelmileg bizonyítható szaloniki születésű szent testvérpár, **Konstantin-Cirill** († Róma, 869. február 14.) és **Szent Metód** liturgikus ünnepének.[1]

A napot átszövi sok hagyomány, ugyanúgy mint az 1990-es években népszerűvé lett, az USA-ból és Írországból átvett Halloweent.